

Slovensko društvo za terapijo s pomočjo psov Tačke pomagačke podeljuje Mojci Trampuš naziv častna članica

Utemeljitev

Mojca Trampuš in Šapa sta se kot pripravniški par podali na pot prostovoljstva in deljenja radosti v

obliki pasje in človeške ljubezni leta 2011. Mojca je oseba, ob kateri začutiš umirjenost, sprejetost, ljubezen in spoštovanje. Z milino in prijaznostjo nagovarja okolje. Je sicer profesorica matematike, vendar ne taka, ob kateri bi človek zamrznil. Mojca je predvsem oseba, ki te prevzame s svojo nežnostjo in človečnostjo. Seveda vedno s Šapo ob strani.

Mojca je bila od vsega začetka aktivna članica društva. Kar štiri mandate je bila članica strokovnega odbora, v katerega je bila prvič imenovana že leta 2013. Njen prispevek v strokovnem odboru je bil neprecenljiv. Delala je konstruktivno, njene pripombe in predlogi so bili vedno na mestu. Izpod njenega peresa je nastal pravilnik o podaljševanju licence za delo vodnika s terapevtskim psom, je tudi avtorica prvega testa za podaljšanje licence vodnika terapevtskega psa.

Mojca in Šapa sta bili prvi terapevtski par v Sloveniji, ki sta dvakrat na teden prihajali v šolo in polepšali dneve dijakom Srednje vzgojiteljske šole in umetniške gimnazije v Ljubljani pri urah matematike. Že leta 2012 se je v sodelovanju z Zavodom RS za šolstvo

priključila inovacijskemu projektu Terapevtski pes v šoli. V treh letih ji je uspelo pripeljati projekt do pete in s tem najvišje možne stopnje inovativnosti. V okviru projekta je Mojca pod okriljem Zavoda RS za šolstvo napisala in izdala knjigo z naslovom Tačke v šoli, Terapevtski pes – učiteljev pomočnik in šolarjev sopotnik. To je bil začetek Mojčinega pisanja, sledili sta še knjigi za otroke, in sicer Šapa se predstavi in Naša Šapa. Ker pa njena zagnanost ni popustila, je na željo našega društva napisala in uredila še Priročnik Tačke na delu. Ne smemo spregledati tudi njenih literarnih prispevkov, objavljenih v reviji Ciciban in številnih drugih strokovnih člankih.

Vse to za Mojco ni bilo dovolj. Med izvajanjem inovacijskega projekta je spoznala še nekaj enako mislečih duš, kar je bil povod za razmišljanje, kako bi obiske psa v šoli vgradila v formalen šolski koncept. V skupinskem delu je tako dozorel načrt o ustanovitvi Mreže Šolski pes. Kot idejni vodja jo je postavila še na spletno stran. Mreža Šolski pes raste in se razvija, sočasno rastejo tudi njene ideje in dejanja. Organizirala je dvodnevno mednarodno delovno srečanje članov Mreže. Leta 2018 je poskrbela še za včlanitev mreže v skupino School Therapy Dogs (ZDA). Pri delu s svojimi dijaki je ugotovila, da lahko s Šapo dodata poseben prispevek dijakom in dijakinjam vzgojiteljske smeri. V šolskem letu 2013/14 sta nadgradili učni proces z modulom Matematika za otroke in nato v šolskem letu 2017/18 še z modulom Otrok in pes, ki so ga dijaki izvajali v vrtcih.

Mojca je svoje znanje in dognanja pogosto predstavljala tudi na različnih mednarodnih konferencah, kot je EDUvision. Večkrat je bila tudi vmesni člen med društvom in Univerzo v Ljubljani, pogosto je izvajala predstavitve in hospitacije za študente različnih študijskih smeri na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Kar nekaj let je bila predavateljica na društvenih strokovnih izobraževanjih.

Njen nemirni duh jo je popeljal še na eno področje, in sicer je želela svoje izkušnje pri delu s psom v šoli deliti še s svojimi učiteljskimi kolegi. Leta 2015 je bila idejni vodja za razpis seminarja za pedagoške delavce v katalogu Katis z naslovom Terapevtski pes v šoli in vrtcu, ki je bil izveden kar sedemkrat. Pri tem sta ji bili v pomoč še Mateja Slapnik in Irma Golob.

V zahvalo za njeno delo ji Društvo Tačke pomagačke podeljuje naziv **častna članica**.

Dežela kozolcev Šentrupert, 3. september 2022